

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Sanctorum Joachim Et Annæ Geneseos, Vitæ, Transitus Et Connexorum

Polius, Jacobus

Herbipoli, 1652

10. Conjugium SS. Joachim & Annæ sanctum, virtutibus fragrantissimum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43946

Conjugium sanctum virtutibus fragrantissimum. §. 10.

Joachim, ait ^a Damascenus, *lectissimam illam Jac summis laudibus dignam mulierem Annam sibi matrimonio copulavit.* Et post miras conjugum præconia alibi sæpius exclamat: *O beatum par Joachim & Anna.* Nuptias autem Joachim in Galilæa celebravit, Nazarethi, vel ut alii volunt in suo castro sephoro. Quod uterque conjugum, non tam genere quam virtute nobilis fuerit, viri sancti, vetustique Scriptores ^b cum recentioribus, doctè cumulateque consignant, quos proferemus ubi res postulat. Quod Christus Joachimum avum atque Annam aviam præ cæteris illius ævi hominibus sanctificavit, Cornelius à Lapide in præmio Epistolæ S. Joannis enunciat.

2. Ad rem nostram S. Antoninus ^c figuram supra introductam prosequendo differit: Cælum autem dicitur Joachim, quia cælestem, id est, virtuosam habuit conversationem. Sicut enim cælum est luminosum, ita & ipse fuit illuminatus, lumine gratiæ & doctrinæ legis divinæ: & sicut cælum est purum & liberum ab omni corruptione: ita Joachim castus & mundus fidem servans uxori. Unde Damascenus: ^d *O castissimum ratione præditarum par turturum Joachim & Anna.*

Cælum

^a Damascen. lib. Orthod. fid. c. 15. ^b Luc. Pinel. in historiali medit. 1601. Colon. edita. ^c Anton. sum. p. 2. tit. 15. cap. 4. §. 2. ^d Damascen. Orat. 1. de nat.

Cælum quoque dat pluviam abundanter in tempore suo, & Joachim dabat abundanter Eleemosinas, erogando unam partem pauperibus, alteram templo, ejusque ministris, tertia autem se, suamque familiam alebat.

3. Terra autem convenienter significat Annam. Nam sicut terra est infimum elementorum, & subjicitur influentiæ cæli: ita Anna humilis erat, & subjecta in gubernatione domus viro suo. Terra stabilis est, ita Anna constans & fortis in sterilitate suâ, non turbulenta contra Deum, quod filios ei non daret. Siquidem in maritali Charitate, pace, gaudio & justitiâ, annum vigesimum agebant, rebusque omnibus satis prosperè ad votum fluentibus utebantur; unus tamen sterilitatis dolor angebat plurimum, quod nullâ prole conceptâ consenesceret. *Terra erat inanis & vacua*, Gen. i. Anna erat sterilis & infæcunda, ut majus inde appareret miraculum, majorque ex fæcunditate postea collatâ, magnificentia consurgeret. *Tenebræ erant supra faciem abyssi*, quia judicia Dei abyssus multa. Tenebræ etiam errorum erant in Judæis legem Dei dissipantibus, Tenebræ etiam afflictionis & confusionis obruerant Annam; dicente S. Ambrosio: *Pudor est feminis nuptiarum præmia non habere*, propter quod primò institutum est matrimonium; sed & matronis & matribus à lege tributæ erant honores, qui Annæ communes non erant, ut ait Nyssenus de Nat. Domini.

¶ Ambros. 32. q. 2. c. Pudor.

D 5

4. Ad

4. Ad sanctissimæ Annæ præconium Joannes Petrus Camufius † Episcopus Bellicensis ita declamat: *In hoc magnum, utriusque testamenti harmonie arcanum consistit, quod ex illarum quæ Aviam Christi præcesserunt. Anna, virtutibus, huius elici queat gratia, uti videmus sibi invicem opposita specula, objecti imaginem in uno expressam, in aliud oppositum remittore. Prima itaque ANNA est mater Samuelis, quæ in effectis sue sterilitatis annis, eximium hunc Prophetam, ex singulari Dei misericordiâ progenuit, eumque jam inde ab ortu, divino cultui consecravit. I. Reg. I. Sic ANNA nostra Joachimi Coniux, cum jam florentissimos ætatis annos in sterilitate traduxissent, tandem præter omnem spei apparentiam beatam illam profert arborem, quæ fructum vite progenuit, quæ mox ut nata est planta, eam ipsa in Domini transtulit viridarium atque hortum, templo illam devovens. Altera ANNA fuit Tobie mater, quæ absentem filium quem amissum credebat, lacrimis ac gemitibus plorabat inenarrabilibus. Tob. I. quis vero dubitet, quin si ANNA nostra ad passionis nepotis sui tempus usque vixisset, lacrimas etiam inenarrabiles fudisset? Tertia ANNA fuit vidua Phanielis, de numero illarum, quæ ad ostium tabernaculi excubabant, sancta illa jejunatrix, quæ Redemptoris Christi quodammodo fieri Matrinx meruit, eum in Presentatione in templo comitata. Lucæ 2. Omnes hæ ANNÆ sunt totidem velut*

prima

† Camuf. hom. de S. Anna.

prima delineationes virtutis, quibus sancta nostra
matrona, vivos perfectionis colores addidit. Ita
Camufius. Sarumensis, in Angliâ, Ecclesiæ Bre-
viarium, anno 1495. Venetianis typis exaratum,
ad vesperas concinit: *Ave mater ANNA,*
plena melle Canna, cui marem passa, nulla coa-
quanda. Ave predicanda, superexaltanda, mater
matris poli, Regis atque Soti.

5. Fuit sanè Anna opus admirandum, & divi-
næ providentiæ singulare prorsus exemplum.
O si illam oculis, cum viveret, intueri licuisset!
Conjunxerat in se, quæ conjungi in aliis non
possunt, dignitatem cum abiectione, excellen-
tiam cum humilitate, præstantiam cum simpli-
citate, summam gloriam cum summâ modestiâ,
ejus vitam ita omnes admirabantur, ut cum imi-
tari vellent, assequi non possent. Videbant in eâ
hinc frugalitatis violas, inde verecundiæ rofas,
cernebant hinc pacis olivam, illinc affectuum
superatorum Laurum: intuebantur hinc con-
stantiæ palmam, illinc virentium desideriorum
hederam: Hæc est illa inquiebant omnes, quæ
non sumptuosam magnificentiam, sed humilem
frugalitatem amat: Hæc est illa, quæ non fastuo-
sam superbiam, sed verecundam modestiam præ-
se fert: Hæc est illa, quæ non contentiosam vi-
tam, sed amantissimam pacem, & pacificam cum
omnibus amicitiam desiderat: Hæc est illa, quæ
affectuum suorum impetum non sequitur, sed
reprimit, non levitate effertur, sed constantiam
se ipsam

se ipsam sistit: non in hæc terrena, sed in illa cælestia & æterna bona confurgit. Talis cum esset, sui apud omnes desiderium relinquebas.

6. Conjugii hujus sanctissimi confirmationem haurire possumus ex sermone angelico ad S. Brigittam ^g habito, quod Deus inter universa justa & honesta conjugia, à primâ creatione hominis usque ad diem novissimum, nullum præviderit, simile conjugio Joachim & Annæ. Et quidem ^h Petrus Canisius asserit non parvi ponderis habendas esse Brigittæ revelationes de casto conjugio parentum Mariæ. S. Hieron. & Fulbertus scribunt: *Vita eorum erat simplex & recta, apud Dominum, & apud homines irreprehensibilis.* quibuscum pulchrè consentit S. Gregor. Nyssen. ⁱ *Erat insignis, ait, in accuratâ vitâ, quæ est ex lege, institutione, & inter optimos, apprimè notus pater virginis.* Hic duo ponderanda occurrunt: alterum, quod sancti conjuges accuratiorè, juxta præscriptum legis, vitâ, non tantum erant clari, sed & primis quibusque, nobilibusque genere connumerati, cujus ex diametro contraria, linguæ sectariorum impudenter evomuerunt. Alterum autem reverà magnum, quod coram Deo sine peccato fuerint irreprehensibiles, siquidem ut S. Augustinus ^k ait: Paucissimi sunt inter sanctos tantæ felicitatis, ut nunquam damnabilia peccata commissa sint ab eis. Joachimum

^g Brigit. revelat. lib. 1. cap. 9. & serm. Angel. c. 7. ^h Canis. Mar. l. 1. c. 3. pag. 55. ⁱ Nyssen. hom. de humana Christi generatione. Aug. lib. 21. de civit. Dei c. 16.

chimum eulogio nobilis Baronis ornat ¹ Vincentius. Conformiter antiquis historiis Sarumensis Ecclesie Breviarium ^m recitat: *Joachim ex opprobrio in templo tristis exiit, nec ad domum vel uxorem sed ad Pastores transit.* S. Damascenus ⁿ ad verba talis historie collimans ait; quod Joachim cogitationes suas paverit. Insuper auctores non contemnendi, ex factō ejusdem historie, admirantur viri tam illustris summam modestiam & patientiam, exinde demonstrando actus heroicis summæ perfectionis, quod vincendo se, victus non fuerit, nec tentationi immisæ succubuerit, quin & concludunt ipsum Joachim idcirco vel maximè à Deo pro votis exauditum prout partis 2. q. 17. n. 5. infra probabitur.

7. Circa qualitatem staturæ & formæ S. Annæ, si quispiam cunctetur, eandem ex personâ filie metiri licebit: siquidem ut Philosophus ^o tradit, *foemina magnâ ex parte matri similes proveniunt.* Ita Biverus ^p Mariam vocat imaginem & similitudinem parentum. Fuit certè beatissima Virgo pulcherrimum sydus, in sacra Scriptura variis illustratum nominibus, præclaris figuris comparatum magnificè, nunquam tamen satis laudatum; unde non immeritò conjicitur, Mariæ matrem S. Annam mulierem fuisse speciosissimam, quæ filiam pulcherrimam, atque se formosiore m gigneret.

8. P A

¹ Vincent. in festo S. Annæ. ^m Sarum. antiphonâ 3. ad Matutin. ⁿ Damascen. orat. 1. de Dormit. Mar. ^o Aristot. in 7. de hist. animalium. ^p Biverus pag. 93.

8. PANEGIRICON matronæ omnium sanctissimæ huic loco congruum decantavit Jacobus Montanus Spirensis q metro hujusmodi

*Virginis summa genitrix a veto
ANNA, sublimi generosa stirpe,
Quam Sacerdotum pariterque Regum
Stemmata comunt.*

*Ante te nusquam fuit ulla mater,
Quæ pari tecum pede sanctitatis
currit, aut cujus decus it per orbem
ut tua virtus.*

*In gradu post te residet minore
Illa, quam primæ fabricator arcis
Duxit uxorem, nuribusque ternis
Altior extas,*

*Te parens leti sterilis puelli,
Quem pater calo voluit litare,
Suspicit, cernitque tuum nitorem
supplice vultu.*

*Te nitens mirâ specie Rebecca,
Et valens veri pietate cultus,
Præfici magno sibi puritatis
Gaudet honore.*

*Te sacræ uxores Iacob fidelis,
Sede prælatam sibi celsiore,*

Can-

q Montan. in lib. Odarum spirit. anno 1513. Argentinz edit.

*Candidè spectant tua super aucta
Dona canentes.*

*Te supra latis animis tuentur
Ruth, & ingenti socrus agraluctu
Sera Sampsonis genitrix idem alto
Pectore sentit.*

*Te pii mater Samuelis Anna,
Et casto pollens animo Abigail
Sub tuis pulchrè pedibus locata
semper honorant.*

*Tu Prophetissas veteris, novæque
Legis, excellis, radios ut omnes,
Syderumve, Phæbi superat fugaci
Ignea Lampas.*

*Ergo tot donis opulenta mater,
Sola matronas quibus ecce cunctas
vincis, in nostram tua flecte semper
Lumina cæcum.*

9. De Conjugum Joachim & Annæ sancti-
tate, privilegiis, aliisque insignibus attributis,
ulterius consulantur Themelwar, Michael de
Hungaria, Lansbergius, Eckius in festo nativ.
B. Virg. Dorlandus lib. i. c. 13. Vcron triumpho
lib. i. c. 13. Biverus dissert. 3. pag. 576. 580. 582. &
599. & Exogeticon de S. Anna c. 3.

Steri-